

[Indenrigsministeren]

se undersøgelses- og behandlingsmetoder. Udvalget skal senest 1. oktober i år fremkomme med sin redegørelse, og når udvalgets indstilling foreligger, vil jeg give tinget en redegørelse for, hvilke initiativer jeg mener vi skal tage i den anledning. Det betyder altså, at tinget om ca. et halvt år vil få en samlet redegørelse for de etiske problemstillinger inden for de områder, som nu er henvist til udvalget, og for de reguleringer, der findes i dag, og herunder også en vurdering af, om de etiske problemer nødvendiggør en ny regulering, og i givet fald hvilken form for regulering der så kunne blive tale om.

Før denne indstilling foreligger fra udvalget, føler jeg ikke at vi har et fyldestgørende beslutningsgrundlag for eventuelle indgreb og altså heller ikke for indgreb af den art, som er foreslået i det beslutningsforslag, vi behandler i dag.

Det er jo i øvrigt et indgreb, som ville få vidtrækkende konsekvenser for dansk forskning i form af tab af viden, kontakter, faciliteter, tilgang af forskere osv. i den mellemliggende tid.

Desuden er der en anden væsentlig ting, nemlig at det er umuligt at afgrænse eksakt, hvor en grænse skulle trækkes for en række af de anerkendte behandlingsmetoder, vi anvender i dag, og som også forslagsstillerne sikkert ville anerkende netop er udsprunget af forskning på en række af de områder, som nu ønskes stoppet; det må vi ikke være blinde for. Hvis vi stopper, sætter vi os desuden helt uden for kontakt med den forskning, der foregår i udlandet på dette område, og det vil reelt sige, at vi også begrænser vores muligheder her i landet for at vurdere, hvilke valg vi politisk siden hen skal træffe.

Jeg mener altså, det er nødvendigt, at vi tager politisk stilling til disse ting, men det er også nødvendigt, at vi har et egnet arbejdsgrundlag, sådan at det ikke bliver en for følelsesladet debat, vi fører. Der er jo tale om en meget vanskelig afvejning af på den ene side de fordele, som den medicinske teknologi giver os, og på den anden side de former for misbrug, som den samme teknologi samtidig åbner mulighed for. Sådan har det vel været til alle tider. Det er i dag, hvor udviklingen er så rivende, en afvejning, som jeg på nuværende tidspunkt ikke føler vi er i stand til at foretage på et forsvarligt grundlag. Der-

for har jeg altså nedsat det udvalg efter den høring, vi havde på rigshospitalet.

Jeg mener, at overilede indgreb eller indgreb på fagligt utilstrækkeligt grundlag kun vil skabe unødigt uro og ikke vil bidrage til en saglig og grundig gennemgang af disse områder og derfor heller ikke vil føre til en saglig og fornuftig regulering af områderne.

Det vil her være ganske umuligt at gå nærmere ind i alle de etiske problemstillinger, som bliver berørt i bemærkningerne til forslaget, og som jo altså undersøges i det omtalte udvalg. Bemærkningerne er meget udførlige og vil utvivlsomt være en god støtte for arbejdet i udvalget, som jo netop skal til at begynde sit arbejde.

Jeg deler altså på mange måder forslagsstillerens bekymringer for, hvad en uønsket – med streg under uønsket – teknisk og videnskabelig udvikling kan føre til, og vi må derfor se, om der er anledning til at regulere og styre brugen af disse fremskridt.

På den anden side – og det vil jeg gerne sige med nogle andre ord, end jeg gjorde før – skal vi passe på ikke at falde i den anden grøft og mistæneliggøre al nyudvikling og al ny forskning. Forslaget tenderer lidt i den retning. Det er nødvendigt, at vi ikke bliver bange for udviklingen, men følger den nøje og vurderer, hvilke politiske initiativer den kan give anledning til. Men vi må ikke blive så forskrækkede, at vi afviser alt nyt, for så bliver vort samfund statisk, og det duer ikke. Hvis vi kortsynet og firkantet afviser alle nye initiativer inden for det lægefaglige område, kan vi let komme til at sætte hele vores sundhedsvæsen i stå og gøre vold på netop det, vi vil fremme, nemlig den bedste behandling af patienterne. Vi må have et grundlag, og så må vi tage politisk stilling.

Den eneste ting, jeg specielt skal tage frem, er ultralydsscanning. Jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at det er uhensigtsmæssigt og overflødigt at indføre rutinemæssig scanning af alle gravide, som forslagsstillerne oplyser er sket på visse hospitaler, og indenrigsministeriets nye retningslinjer på svangerskabshygiejne- og fødselshjælpsområdet vil derfor også indeholde en henstilling om, at rutinemæssig brug eller brug uden særlig indikation af forskelligt apparatur og tekniske undersøgelsesmetoder, herunder scanning m.v., bør undgås.